

DRIE GENERATIES PAARDENMEISJES

PASSIE VOOR PAARDEN

Nederland is een echt paardenland! Wist je bijvoorbeeld al dat er ruim 500.000 paarden in Nederland zijn? En bijna net zoveel ruiters? Ook bijzonder: ruim 80 procent van alle paardensporters is vrouwelijk. Het cliché ‘paardenmeisje’ komt dus niet zomaar uit de lucht vallen. GOOISCH ging op zoek naar de leukste paardenmeisjes van het land en laat drie generaties aan het woord. “Paarden accepteren je zoals je bent.” TEKST: CLAIRE VAN BAVEL. FOTOGRAFIE: ELISE SLOB

‘IK DROOM ERVAN OM VER TE KOMEN IN DE PAARDENSPOORT’

LARA VAN SOEST IS 11 JAAR OUD EN RIJDT PAS DRIE JAAR

In het lieflijke Ingen ontmoeten we Lara, het jongste paardenmeisje van deze serie. Haar pony staat niet op stal, maar gewoon in de achtertuin. “De paarden stonden niet altijd bij ons aan huis. We wonen hier pas net”, licht moeder Jessica toe. Desondanks liggen de stallen, de bak en de weilanden er onberispelijk bij. Naast Lara’s pony Toby staan er nog enkele pony’s op stal, waarvan sommige te logeren zijn. Samen met Jessica zadelt Lara Toby op; moeder en dochter zijn duidelijk op elkaar ingespeeld. Terwijl Jessica de pony van witte bandages voorziet, trekt Lara haar laarzen aan en zet ze haar cap op. Aan een muur prijken tientallen prijzen, gewonnen door Lara en haar voskleurige top-per. “We kochten Toby twee jaar geleden, hij was toen vier jaar oud. We wilden gewoon een brave, makkelijke pony voor onze dochter, maar hadden nooit verwacht dat hij zo’n fijne pony zou worden”, vertelt Jessica, terwijl haar dochter in de bak rijdt en de ene na de andere oefening laat zien. Haar dochter lijkt een natuurtalent te zijn, al willen de ouders dat niet zo benadrukken. “We zijn niet zo bezig met talent, maar het is wel duidelijk dat Lara erg netjes rijdt en er veel gevoel voor heeft.”

Lara was zeven jaar oud toen ze begon met rijden. Ze heeft haar pony zelf opgeleid en binnen een jaar tijd reed ze van B (het laagste niveau) naar Z (het hoogste niveau bij de pony’s). Afgelopen winter werd ze kampioen van Gelderland in haar klasse en deze zomer mocht ze weer deelnemen aan de Gelderse Kampioenschappen. Lara rijdt bijna elk weekend een wedstrijd en kiest hier helemaal zelf voor. Jessica: “We ondersteunen haar, maar ze doet verder alles zelf. Ze stelt doelen voor zichzelf en droomt ervan om hoog in de paardensport te komen.”

Als we Lara vragen wat zij niet leuk vindt aan paardrijden, begint ze te grinniken. “Uitmeten!” roept ze uit. Omdat de pony’s aan huis staan, moet Lara ook helpen met de verzorging. Dat vindt ze niet erg, maar het brengt wel verantwoordelijkheid met zich mee. Lara: “Met voetbal train je alleen jezelf en als je klaar bent, dan kan de bal weer in de hoek. Met paardrijden sport je met een levend wezen, dat je moet verzorgen en trainen.”

Paardrijden is een hobby die veel tijd vergt. Hoewel haar vriendinnen en klasgenootjes het leuk vinden dat ze wedstrijden rijdt en prijzen wint, merken Lara en haar moeder wel dat niet iedereen begrijpt waarom ze zoveel tijd aan haar hobby besteedt. Jessica: “Lara heeft een droom en ze wil zo ver mogelijk komen. Ze laat daar veel voor en wil er hard voor trainen. Daar hoort bij dat je weleens een feestje mist omdat je op wedstrijd gaat.” Om haar doel te bereiken – deelnemen aan de Olympische Spelen – traint Lara vier keer per week thuis, en één keer per week bij een instructeur. Dit voorjaar startte ze een eigen Facebookpagina, ‘Lara’s Dressagedreams’, waarop ze haar bezigheden met de paarden deelt. “We hebben nu al meer dan achthonderd likes”, zegt ze trots, en stapt snel weer op haar pony.

‘GELUKKIG MOCHT IK VAN PAPA MIJN PONY KOPEN’

JULIA WELGRAVEN IS 16; SINDS HAAR VIJFDE EEN ECHT PAARDENMEISJE

De zestienjarige Julia woont in Zeist, maar haar paarden staan op Stoeterij Geerestein in Doorn. Het decor van de stallen is imponerend; er hangen kroonluchters in de gangen en elke ‘unit’ van tien stallen heeft een eigen kamer met luxe kasten voor de spullen. “Ik ben de sleutel van mijn zadelkast vergeten, dus papa is nog even naar huis gereden om deze op te halen”, zegt Julia lachend. Normaal gaat haar moeder Anna mee naar de paarden, maar die is nu op reis.

Anna komt van origine uit Polen, en in dit land heeft Julia leren paardrijden, tijdens een vakantie. “Er was daar een parkje met shetlanders, waar je een rondje op mocht stappen. Ik vond dat helemaal geweldig. Een paar jaar later mocht ik lessen volgen op een manege, volgens mij was ik toen vijf. In Nederland mag je officieel pas paardrijden als je zeven of acht jaar oud bent, dus ik reed eerst alleen tijdens onze vakanties in Polen”, legt de jonge amazone uit.

Uiteindelijk kwam Julia haar eerste pony Tritti tegen in Polen. “De stal in Polen moest pony’s verkopen vanwege financiële problemen, en Tritti zou verkocht worden. Toen ik hoorde dat mijn favoriete pony weg zou gaan, werd ik natuurlijk helemaal gek. Ik had al vaker aan mijn ouders gevraagd of we Tritti konden kopen. Papa zat in het buitenland, dus mama moest hem per sms vragen of we Tritti mochten kopen. Gelukkig mocht dat!” Julia was negen jaar oud toen Tritti naar Nederland kwam. Ongeveer zes jaar later kreeg ze haar tweede paard, een merrie genaamd Davall. “Tritti kreeg een peesblessure, dus we gingen langzaam op zoek naar een nieuw paard. Op de dag dat ik Davall ging uitproberen, was ze ontzettend lui en traag, dus waarom ik haar zo leuk vond, weet ik eigenlijk niet meer. Er was gewoon een klik.”

Julia is elke dag bij de paarden te vinden. “In de zomervakantie kan ik zo vier tot vijf uur op een dag op stal zijn, maar als ik naar school moet, probeer ik alles binnen twee uur te doen.” Met haar paard Davall rijdt Julia crosswedstrijden, een combinatie van dressuur, springen én crossen. Ze traint hiervoor regelmatig in Renswoude, waar een groot crossterrein ligt. “Het springen over boomstammen vindt Davall niet eng, maar ze moet haar angst voor water nog overkomen.” Het minst leuke aan paardrijden vindt Julia het wachten tijdens blessures. Julia: “Laatst had Davall haar been aangetikt in de wei en mocht ik vier weken ik niet rijden. Het is moeilijk dat je niet weet of het goed komt en hoe lang het gaat duren. Als ik dan eindelijk weer mag rijden, ben ik extra blij.”

BEKENDE PAARDENMEISJES

Met zoveel ruiters in een land, kan het bijna niet anders dan dat er onder de Bekende Nederlanders ook paardenmeisjes schuilen. Prinses Beatrix, realitymeisje Britt Dekker, modeontwerpster Monique Collignon en fitgirl/dj Fajah Lourens zijn bijvoorbeeld echte paardenmeisjes. Het bekendste Nederlandse paardenmeisje is toch wel onze eigen amazone Anky van Grunsven. Bij de mannen rijden onder andere Wibi Soerjadi, Winston Gerschtanowitz en Douwe Bob regelmatig een rondje.

1x
MAIL
&
WIN

**WIN | COACHING-
SESSIE**

Wil jij een coaching-sessie met Saskia en haar paarden winnen? Mail dan nu naar actie@gooisch.nl en laat in een korte motivatie weten waarom jij deze sessie wil winnen. Vertel ons, waar droom jij van?

**‘HET MOOISTE IS DE PURE
CONNECTIE MET JE PAARD’**

SASKIA WIRSING (47) BEGON OP HAAR ACHTSTE MET PAARDRIJDEN

Wat een ruimte! Dit, samen met de rust, is het eerste wat ons opvalt als we bij de stal arriveren. Saskia heeft haar paarden in Amstelveen staan en het uitzicht is groots; je kan kilometers ver kijken. Haar twaalfjarige dochter is al ijverig de paarden aan het poetsen. In totaal hebben ze er drie; de oude pony van dochter Floor, een haflinger (een van oorsprong Oostenrijks paardenras. red.) en een zevenjarige merrie. “Ik ben hier eigenlijk de hele dag door te vinden”, vertelt Saskia. “Als Floor klaar is met school, dan haal ik haar op en gaan we hier weer heen. Ze is helemaal gek op onze paarden en volgt cursussen op het gebied van Natural Horsemanship. Ze geeft hierin al les, aan een jong meisje en zelfs een volwassen vrouw!”

Zelf is ze al op jonge leeftijd aangestoken door het paardenvirus. Saskia: “Een vriendinnetje van mij had een pony en ik ging vaak met haar mee. We pakten dan een picknickmand, trokken erop uit en konden zo uren wegblijven. Ik heb hier veel warme herinneringen aan.” Van haar twaalfde tot haar achttiende reed Saskia bij een boer met harddravers. “Het was een hele leuke tijd, maar de hardheid van de draf sport was niks voor mij. Toen ik drieëntwintig was, kocht ik mijn eerste paard. Dat was altijd mijn grote droom geweest. Later kocht ik een dressuurpaard. Ik ging lessen en reed wedstrijden, ik wilde er graag bij horen.”

Voor Saskia hebben de paarden altijd veel steun en liefde gebracht. Ze verloor haar broer toen ze eenentwintig was, en op haar dertigste eveneens haar ouders. Ook tijdens de lastige periode rondom haar scheiding waren de paarden er altijd voor haar. “Vroeger had ik een echt Gooisch leven. We woonden in een groot huis, met stallen, zwembad en jacuzzi, en ik kon bij wijze van spreken elke dag naar de kapper. Maar ik merkte dat ik niet gelukkig was.”

Tijdens haar scheiding startte ze haar eigen bedrijf, SW paardencoaching (saskiawirsing.com). “Van jongs af voelde ik altijd een enorme drive om mensen en dieren te helpen, om iets goeds te doen voor de wereld en een positief verschil te maken. Mijn cliënten zijn gevoelige vrouwen – soms mannen – die vastlopen in hun werk of privé en op een keerpunt zijn in hun leven. Samen met de paarden help ik ze om weer in contact te komen met wie ze werkelijk zijn en wat belangrijk is voor ze. Hierdoor komt er weer ruimte voor plezier, helderheid en een gevoel van vervulling.”

Wat Saskia het mooiste vindt aan paarden? “Dat ze geen oordeel hebben. Ze leven in het hier en nu en reageren volgens hun intuïtie. Zo probeer ik als mens ook te leven. Ik probeer geen oordeel over iets of iemand te hebben, al is dat natuurlijk lastig, omdat je als mens snel een mening vormt. Maar de paarden laten me elke dag weer zien dat het mogelijk is. Ze accepteren je zoals je bent; ze kijken niet naar wat voor een auto je rijdt, of welk horloge je draagt. Die pure connectie en de liefde, dat vind ik mooi.”

**PAARDEN-
MEISJE IN HART
EN NIEREN**

Claire van Bavel is zelf ook een paardenmeisje in hart en nieren. “Dit komt mede doordat ik uit een echte paardenfamilie kom; bij mijn moeder hadden ze altijd paarden. Mijn moeder, mijn zusje en ik rijden alle drie, en samen delen we een paard, Whisper. Hij is niet de makkelijkste, maar we zijn erg gehecht aan hem. Hij kwam als tweeënhalfjarige hengst en is nu al elf jaar bij ons. Voor mijn gevoel heeft paardrijden mij altijd veel moois gebracht en veel wijze lessen geleerd. Discipline en verantwoordelijkheid bijvoorbeeld. Toen ik als puber begon met uitgaan, waren mijn ouders vrij duidelijk: ik mocht laat thuiskomen, maar als ik had afgesproken om op zondagochtend de paarden te doen, dan kon ik dat niet zomaar afzeggen. Ook tijdens mijn studietijd gingen de paarden altijd voor bij mij, en nu nog steeds. Een paardenmeisje, dat blijf je je hele leven. Over dat cliché wordt vaak een beetje giechelg gedaan, maar het kan ook zeker een icebreaker zijn op ongemakkelijke feestjes. Er is altijd wel iemand die vroeger heeft paardgereden en vrolijk met je mee kletst. Daarnaast zijn veel van mijn vriendinnen echte paardenmeisjes, dus stil is het nooit bij ons!”